

сещенията, опитватъ си гласоветѣ и почватъ да посещаватъ ближнитѣ кѣща наредѣ. Като влѣзнатъ въ кѣщи, спиратъ се по срѣдѣ двора и изпѣватъ по една пѣсенъ на кѣщата и за всѣки единъ неинъ членъ по отдѣлно. Следъ изпѣването на пѣснитѣ, домакинитѣ ги дарятъ съ пари или яйца. Паритѣ зема кумачата, а яйцата турятъ въ нарочно за това носени отъ две моми кошници на превезло.

ПЕПЕРУДА-ГЕРМАНЪ.

Въ деня на св. Германъ, или изобщо когато суша заплашва плодородието, за да примолѣ дѣждъ, земеделческото население извършва два обичая, називаеми поотдѣлно Германъ и Пеперуда, сливани по-често въ едно наименование Пеперуда-Германъ. Тоя обичай, както и други такива, относящи се до плодородието, и извършвани у римлянитѣ презъ периода на лѣтния слънцеповрътъ, а у насъ по съзвучие на имена или по стихийни причини прехвърлени и по-късно, водятъ началото си отъ езическа древностъ. Любопитното у това празнуване е, че до като другитѣ нему подобни сж ни дошли отъ къмъ югъ и сж постепенно прониквали къмъ северъ, изглежда че той ни е дошелъ отъ къмъ северъ, отъ романизиранитѣ власи, та разпространението му вѣрви отъ северъ къмъ югъ. Въ деня предшествоующъ извършването на обичая, събиратъ се въ нѣкоя просторна кѣща преимущественно момичета, които донасятъ съ себе си хлѣбъ, млѣко, яйца, сирене и други продукти за едене; понѣкога събиратъ помежду си и пари да купятъ агне за курбанъ. Като приготвятъ всичката провизия, почватъ да правятъ Германа: умѣсватъ жълта клисава глина и отъ нея извалватъ едно голо човѣче до половинъ аршинъ дълго, съ сичкитѣ му краишници; за очи му турятъ зърна издѣлани отъ въгленъ, а вежди — пакъ отъ дълги издѣлани отъ кюмюръ клечици. Ржцетѣ му кръстосватъ като на мъртвецъ, а намѣсто шапка му турятъ чурупка отъ червено великденско яйце. Човѣчето — Германъ го извалватъ на дѣска, на която то стои до като му направятъ съндѣче. Тогава го отлепятъ предпазливо отъ дѣската и го турятъ въ съндѣчето. Следъ това момитѣ донасятъ цвѣтя и воцени свѣци, окичватъ го и му за